

Sags Behandling rimeligviis vil være aldeles spildt (Nei!). Mine Herrer ville behage at erindre, at ved Afstemningen over § 7 igaar blev det udtrykkeligt og skarpt udhævet af den ærede Indenrigsminister, at han antog, at Regjeringen paa ingen Maade vilde gaae ind paa det Resultat, som Forsamlingen antog, og i ethvert Tilfælde maae vi husse paa, hvor kort en Tid vi sandsynligviis have at være samlede i, og at hvis Loven ikke antages, saaledes som den fra det andet Thing er fremlagt, den nødvendige Følge deraf vil være, at den maa sendes tilbage til Landstinget, og det er da høist usandsynligt, at dette vil faae tilstrækkelig Tid til at behandle den, ligesom det, hvad jeg allerede tillod mig at bemærke, er endnu usandsynligere, at den vil vinde Regjeringens Bifald, saaledes som den vedtages her. Følgen deraf vil upaatvivlelig være, at vi ikke faae nogen Hovetiafføsningslov i denne Session. Men da jeg antager det for særdeles gavnligt, om en saadan Lov kom ud, og jeg antager Lovudkastet, saaledes som det foreligger, forat være ret godt, saa vil jeg tillade mig at minde Forsamlingen om de Ord, som vi flere Gange have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2det District (Esherning), at man ikke skal forkaſte det Bedre, fordi man ikke kan naae det Bedste. De Herrer, som antage, at de stillede Vædringsforslag virkelig ere bedre end det foreliggende Lovudkast, kunne trøste sig hermed, og de Herrer, som antage, at de foreslaaede Vædringer ikke vilde forbedre Lovforslaget, ville naturligviis ikke betænke sig paa at forkaſte de stillede Vædringsforslag. Den eneste Maade, hvorpaa jeg antager, at vi ikke spilde Tiden ved at behandle denne Sag, det er, at vi snarest muligt forkaſte alle de stillede Vædringsforslag, og saa ved 3die Læsning forandre det, som blev vedtaget igaar, i hvilken Henseende jeg maa gøre opmærksom paa, at det kun gik igjennem med 3 Stemmers Majoritet, og at 23 Medlemmer vare fraværende.

Ordføreren: Med Hensyn til den sidste ærede Talers Uttring, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg troer, at det i sig selv er ligesaa urigtigt som uønskeligt, at optræde paa denne Maade mod en Lov og

imod en nylig tagen Majoritets Beslutning, der forøvrigt var vedtagen med et større Stemmemaal end det af den ærede Rigsdagsmand er opgivet. Jeg troer derhos ikke, at den ærede Rigsdagsmand, neppe engang at nogen Rigsdagsmand, kan vide, hvor lang Tid der er tilbage for nærværende Session, og hvorvidt den tilbageværende Tid vil gjøre det muligt eller ikke muligt at opnaae Tilendebringelsen af denne Lov. Jeg vilde idetmindste finde det meget naturligt, ja, jeg vilde, i Overeensstemmelse med, hvad jeg tidligere har tilladt mig at yttre, finde det særdeles rimeligt og ønskeligt, at Rigsdagens Træden fra hinanden ikke fandt Sted, førend denne Lovs Skjebne havde viist sig. Jeg veed ikke, hvorvidt den ærede Rigsdagsmand kan have været besejlet til det Argument, han har søgt i en stærk Uttring af den høitagtede Indenrigsminister igaar. Jeg troer, det er hverken ønskeligt, rigtigt eller besejlet, at argumentere fra en slig isoleret Udtalelse, om hvilken den ærede Minister selv sagde, at han vilde udtale sig stærkt og skarpt, fordi han troede, at det muligt kunde have Indflydelse paa de Forhandlinger, som vi Alle ønske ikke skulde være mere langvarige end absolut fornødent. Jeg tillader mig at troe, at den ærede Indenrigsminister og Ministeriet i det Hele vilde betænke sig paa at karakterisere den Bestemmelse, som blev vedtaget igaar, og over hvilken den ærede Rigsdagsmand idag paany har søgt at bryde Staven, paa denne Maade, dersom den, efterat have vundet Majoritet her i Thinget, maaskee ogsaa vandt den paa et andet Sted. Ingen af os er berettiget til at forsøgte, hvad Skjæbne denne Bestemmelse vil faae paa et andet Sted, det kunne vi ikke vide, ligesaa lidt som vi kunne forudsætte, hvilke Modificationer der endnu kunne bringes tilveie.

Da jeg har reist mig, skal jeg blot endnu bemærke, at med Hensyn til den Hovedindvending, der er fremsat mod det til denne Paragraph fremsatte Forslag, angaaende Afsløsningskommissionernes Sammensætning og større Districters Oprettelse end de bestaaende, troer jeg ganske vist, at Mindretallet ikke er besejlet til at troe, at det væsentligt vil forstærke selve Afsløsningen; thi det er ganske vist, at netop den